

BORSSZEM JANKÓ

EGY MIKULÁS —

— a kitől a háznak minden gyermeke fázik.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Miramare.

— A 40 éves császár-jubileumra. —

MÁR negyven éve imperátor
 S husz éve koronás király.
 Van népe hű, van hadja bátor,
 S ő — nem ezekkel jubilál.
 Ahol az ég a vizre hajlik
 S a végtelen tenger morajlik,
 A lármás ünneplés elül —
 Nemes magányba menekül.

Hol egykor Miksa szötte álmát,
 Mely zord halálba vitte őt —
 Igérve győzedelmi pálmát
 Csalfán a vesztőhely előtt:
 A császár mélán oda térve,
 Ott néz ma vissza a sok évre;
 En hű lelkéhez fordul ott,
 És így tart jubileumot.

Atérez újra sok keservet,
 S átérzi újra a hevet,
 Amelyre bölcs, nagy lelke gerjedt,
 Mikor elvégzé, hogy feled.
 S mit, szebb ösvényre törve, érzett,
 Áthatja újra édes érzet —
 S belátja újra, hogy ki jó:
 Csak az bölcs, nagy uralkodó.

És Miksa bús tragédiáján
 Ejt újra forró könnyeket —
 És látja, hogy kalandra járván,
 Népet hódítani nem lehet.
 Erős trón csak a jogon épül
 S ledől a nép hűsége nélkül —
 S csak az a nép hű, mely szabad
 S nem romlik el bilincs alatt.

Az ünneplés e csöndje rá vall,
 Hogy nem közlélek jubilál,
 De egy nemes, egy önmagával
 Számot vető nagy, bölcs király.
 De bármi szigorún bírálja
 Magát a magyarok királya:
 A népei ünneplik őt,
 Mint hívet, gondost, jót, dicsőt.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *Oz olejan ojság, o melik
 ürüküs leleplezésekbül él: hoson-
 lodja mogát oz olejan hüljekhez,
 omik szintén leleplezési mester-
 séggel keresnek o kengyerüket.*

☆ *Nodjon sokot kell üsze-
 hozodni, hojd ógy megverjenek
 érte az embert, mint ejd sepp igoz-
 mandásért! — gandal mast mo-
 gában bizemason a Steinacker ór.*

☆ *Ejd világmegváltú amerikáner oszongy meg okor
 refarmálni ez emberi fojt, olejon módon, hojd okor oz
 emberek, omiben von rosz hojlomb, ne házsohdosson.
 Odjon meljik leánygnak szobodno okkor férhez meni?*

☆ *Ó bodopesti vizvezetéknek okodt ejd konkorencz
 o bécsi vizben. Én tonálok, hojd ez lesz ed nojd boj, mert
 még roszobb lesz o viz, ho engedönk lenni belüile ed
 konkorencz ártikel.*

☆ *Mink Sarah Bernhardtul bámoltuk a Toskát —
 ü mi tülönk bámolta a toksát.*

☆ *O Steinacker oreságtul oz obszkór mogoviselet
 meg o pesti kereskedelmi komero odto edjött ed komero
 obszkórát, o kibe jól meg lehetett látni o volóságos képet o
 Steinacker oreságtul.*

☆ *O német sászár o nép-porlamentet megnyi-
 totto száz fedveres kotonával. Engyi erővel minnyán föl
 is oszlothotta valna.*

☆ *Oztot mondanak, hojd o hong van ejd gewaltig
 najd erü. Oztot pedig mindenki todja, hojd oz erü ongyi,
 mint monka; o monka meg gozdogság. — Ógy látszik,
 hojd sok képviselü oreság is elfogadto eztet az ój tont.
 Mert ük is gandoznak, hojd az ü hongjokkol gozdogito-
 nok és baldogitonok oz arszágt.*

☆ *O Bolanger oreság sindljo najd lármentot, hojd
 ütet o Floquet miniszter be okorjo sokni. Hojd todja
 ü eztet elüre? — Errül eszembe jotja nekem ed régi anék-
 dót o Lébele Zwiefelbrühtül — omi okorto sindlni
 ed homis bokást — o kis fio elbeszélte o pojtásának:
 »Todod-i, hojd o mi házonkot holnap éczokó ki fagnak
 ásni és minden partékánkot el fogják robolni?« — To-
 dom, hojd volomi erüszakosságt fognak elküvetni, de ottól
 félek, hojd nem o Floquet oreság fagja eztet sindlni.*

☆ *Sok embernél, mikar kimototják o fogo fehé-
 rgyit, sok okkor látunk, hojd nincsen is semmi fogok.*

† Fischer Sándor.

Aldás lebegjen rajta,
 Kit kora hant takar.
 Nem volt magyar az ajka —
 A szive volt magyar.

EZ IS HÁRMAS SZÖVETSEG.

„Aux armes, citoyens !“

Attila halála.

*Jó Buda halála egy Aranyból támadt,
Attila halála szüle Szásznak százat.
S bár a nyakighomlok borus is egy perczig,
Mikor a kritikát felolvassa Berczik:
Csakhamar mosolygó ábrázatot öltö
És végtelen boldog a rimelő költő.
Mert miként azoknak, kiknek zsebe tele —
Kellemetes léssen Károlynak e tele,
Hozott a konyhára zsirosan Etele.*

Apró hírek.

Heti naptár.

Hétfő. Rökk Szilárd hagyományainak mentül sikeresebb kezelése céljából a fővárosnak 4, mondó négy polgármestere ülés tart.

Kedd. Ellentét mutatkozik a törvényhatósági és az állami szempontok között. A főpolgármester azt hiszi, hogy a kezelést legcélszerűbben a postahivatalok teljesíthetnék; a választott polgármesterek ellenben a fővárosi VII. kerület előljáróságát tartják megbízhatóbbnak.

Szerda. Nehogy e véleménykülönbségből huzavona eredjen, Báth Károly azt az expedienst javasolja, hogy egyelőre ne legyen szó ez alapok hova-fordításáról, hanem arról, hogy a nagylelkű adakozónak maradandóbb emlék, lakomás ünnepi beszéddel leleplezendő szobor állíttassék.

Csütörtök. Kamermayer Károly e békéltető indítványt azzal egészíti ki, hogy a még maradandóbb emlékezet kedvéért a szobron kívül arczkép is készíttessék.

Péntek. Gerlóczy Károly a művészeti bizottság nevében örömmel fogadja mindkét javaslatot. Erdemben csak annyit jegyez meg, hogy az országos izlésnek megfelelően a szobor magyar diszben, *ülve*, — az arczkép magyar diszben, *állva*, rendeltessék meg.

Szombat. Kada alpolgármester azt ajánlja, hogy végelhartározás előtt a pénztárak megvizsgálása vételessék foganatba. Kitűnik, hogy Rökk Szilárd hagyományai se könyvelve, se befizetve nincsenek. Mindössze néhány VII. kerületi *paperszelektére* akadnak.

Vasárnap. Az értekezlet felfüggeszti az igtatót, a pénztárnokot és a saját tanácskozásait.

* * *

* **Személyi hírek** *Fenyvessy* Ferencz ur bálapa-jelölt a »Jó szív« érdekekben körútra készül, utazását a fővárosi körúton kezdve meg. — *Topár* János or- és telkes gazda ma ide érkezett s kihallgatáson fogadta *Falthebrew* Boldizsár bolti-zár műtöt. — *Zichy* Jenő gróf az »Egyetértés« téves közléseivel szemben kijelenti, hogy a karácsonyi szünet alatt nem a *belv*-ederi, hanem a *belv*-árosi Apollónyt fogja látogatásával megtisztelni. — *Wald-appel* Fülöp urat, az »Azószec« egylet disztagjává történt megválasztása alkalmából a »Katonaszabadítók« egylete küldöttségileg üdvözölte. — *Polónyi* Géza hanghordár és vérvádkutató szigorú inkognitóban Angliába utazott, hogy a hasfölmetsző *Jackot* kézre kerítse és egyuttal fölkérje, hogy őt válassza védőjének. — *Gajdos* Gyuri, az állatvédő egyesület volt póttagja, jelenleg fővárosi mészáros, két tinó társaságában falura utazott.

✕ **Hála-isten-tisztelet.** Abból a nevezetes alkalomból, hogy a szt. István-napi ünnep végszámadásai szerencsésen befejeződtek: az ország összes szegényei országos hála-isten-tiszteletet rendeztek. A begyűlt összeg

különbten teljesen méltó a rémitő reklámhoz: kerek 1000 (zengjed: *egyezer!*) frt. — Mint halljuk, ez összegből karácsonyra mákot fognak venni, hogy mindenkinek juthasson belőle egy-két szem.

✕ **A kis hirdetések.** -- Jó mellékjövédelmet biztosít egy a szélsőbalon legmagasabb helyet elfoglaló képviselő azoknak, kik hajlandók volnának parlamenti szónoklatait végig hallgatni. Napszám alku szerint. — Ajánlatok »*Cstr. Zsg.*« jel alatt a háznapgyi irodában.

+ **Kedves vendégek.** A mennyire lehangolt benünket annak idején az a hir, hogy a nagy török kirándulás elmaradt, ép oly örömmel konstatáltuk két török testvér megérkezését. Állítólag szerencsét próbálni jöttek, így hát elhelyezték őket a szerencse hajlékába, a *Fortunába*. De később kiderült, hogy az immár Törökországban is jó hirre vergődött magyar elkezelést jöttek tanulmányozni. Ez azonban több oldalú voltánál fogva hosszabb időt követelvé, bátran remélhetjük, hogy kedves testvéreink még soká fognak a »*Fortuna*« vendégszerető falai között időzni.

□ **Öngyilkos-jelöltek figyelmébe.** A t. cz. öngyilkos hölgyeket és urakat fölkérjük, hogy mielőtt végzetes tetteket végrehajtanak, sziveskedjenek életrajzukat, utolsó kívánságukat vagy bármilyen mondanivalójukat velünk tudatni, hogy azt mi a nagy közönség okulására és épülésére kimerítő részletességgel közölhessük.
A budapesti hírlaprodalmi szövetkezet.

— **Vizes viccek.** *A fővárosban* kiűtött a víziszony; nincs ember, ki iszonynyal ne fordulna el a víztől. — *Az új hirdető oszlopokról:* Ovakodjunk a zsebtolvajtól és a vizivástól. — *A viz olyan rossz,* hogy a benne levő bacillusok mind behaltak. — *A városi tanács* azzal mentekezik, hogy a folyadék, melyet most iszunk, nem is fővárosi víz, mert a fővárosi vizet gyógykezelés véget egy külföldi hidegvizgyógyintézetbe küldték. — *Másik versio.* A vizgyógyintézet szakértő orvosai a budapesti vizet mint gyógyíthatatlant ismét haza küldték. — *A főváros atyái* hort prédikálnak, de vizet nem mernek inni.

± **A képviselőház** portása megőrült. Nagyzási hóbortban szenved. Azt képzelet magáról a boldogtalan, hogy ő *Polónyi Géza*.

> **10,000 forintos szülött.** Lám, némely csecsemő már a születésével többet használ az emberiségnek, mint sok jubiláns poeta.

§ **A Kóczán-pályázat.** Most már van egy »ifju« regényírónk: *Tolnai Lajos*, és egy »zsenge korú« drámaírónk: *Szász Károly*.

¶ **A fővárosnak** új aranybányája készül: a guano telepek gyarapodnak az erzsébetteri padokon.

± **Boulangert a béke barátja!** Eddig csupán a feleségével, kormányával, Európával és a józan ésszel kapott hajba.

— **Az amerikai** kiadási *Somoskeőit*, ki a hangból pénzmogató masinát gyártott, hüvösre tették. Most poszkizslizze ki magát a hangos lokomotívjaival.

> **Pulszky papa** arról olvasott: »hogyan gazdagodik meg a milliomos.« Inkább olvashatott volna a milliomos elszegényedéséről. Amannak a három *g*-je (szereinte): *glück, geld, geduld*; emennek a három *g*-je (szereintünk): *gemma, gondatlanság, geniditás*.

Nyílt levelek Steinacker Ödönhöz.

Nagy férfiú és szónok ur!

Olvastuk beszédét, melyet az elnyomott német nemzetiség érdekében a magyar országgyűlésen mondott. Meg vagyunk hatva. Mily bátorság! Az antik korra emlékeztet. Mucius Scaevola árnya a tulvilágon pirul szegyenében. Ön iskolát nyithatna antik characterek számára. Dicsőség Önnek és köszönet annál is inkább, mert a magyarok kétségkívül meg fogják magukat Önön boszulni. A kereskedelmi s iparkamara elcsapja Önt dusan dotált titkárságából. De oda se neki! Hagyja el azt a barbár országot, mely Önnek csak hivatalt képes nyújtani, de viszont meggyőződésének feláldozását kívánja! — Hagyja el és jöjjön ide, a szép, nagy Németországba, hol ugyan hivattal nem kedveskedhetünk, mert azokra mi is elegen vagyunk, de szent meggyőződésének cultusát szabadon folytathatja a szobájában.

Mit biderbem teutschen Grusz und Handschlag

Dr. HUNOLD SYLBENQUETSCHER
Professor.

*

Nagyra becsült mártyr ur!

A magyarok Önt bizonyosan agyon fogják verni. Valamely chauvinista gollasch-hős golyója kétségkívül leteríti, vagy egy dühös »kanassen« kardja — mert magasztos utjáról le nem bírja önt téríteni — le fogja teríteni. Mily szép vértanuhalál lesz ez Önnek és mily hasznos szolgálatot teljesít majd halálával magyarországi fajrokonainak! Mert mi el vagyunk tökélve, hogy az Ön halálát megtoroljuk a magyarokon, s előbb nem hagyunk békét ujságokban, röpiratokban, könyvekben ez országnak, amig Tisza Kálmán a szászoknak vissza nem ad minden kiváltságot és szabadságot. Ne féljen hát a haláltól, tekintsen örömmel elébe!

Üdvözli

HANS KNOCHENDRESCHER
Turnmeister.

U. i. Ha netán a magyarok meg nem ölnék Önt, kérjük, tekintettel arra, hogy halála okvetetlenül szükséges céljainkra, sziveskedjék a Dunába ugrani s egy levelet hagyni, melyben öngyilkosságát a magyarok üldözésével indokolja.

*

Angebetetes Steinackerlein!

Mit tehet Önért egy német szüz? Beszéljen!

Százereket nem küldhetek nyomorának enyhítésére, mert ha küldenék, Ön el sem fogadná.

Pedig Önnek szüksége van pénzre, hisz a magyarok ki fogják Önt hivatalából tenni!

Tehát küldök négy márkát, mint eredményét egy gyűjtésnek, melyet eddig »Eya-Freya-Popeya« nevü — ezentul azonban »Steinacker« Lesekränzchenünkben az Ön javára rendeztünk. Ez vigasztalja meg!

Még egyet! Ma az ön tiszteletére Shakespartól »Coriolant« olvastuk fel, mit vertheilten Rollen, mert ez

az alak emlékeztet leginkább Önre. Hagyja ott azt a csunya Magiarenlandot és jöjjön közibénk!

Mindig önre gondol

ELSA NELKENSTROH
teutsche Jungfraw.

*

Uram!

Ön beadta derekát?

Elment Canossába?

Megretirált?

Se meg nem ölték, sem el nem csapták, se maga nem rugta el magától a magyarokat?

Hanem enni fogja tovább is a magyar kenyeret meggyőződése árán?

Enni tudja ezt a kenyeret s ez a kenyér nem nyomja germán gyomrát?

Ez nem schneidig öntől.

Ön minket rászedett!

Részvétünkkel, melyet oly nagylelküen kimutatunk, visszaélt.

Marsch! Ön el van csapva általunk. Álljon be magiárnak és legyen Jogasse!

KURT V. STACHELOW AUF KIEKEBUSCH
Fährdrich.

Az utcáról.

Az Eckenwetzert Naftali (sarki hordár.) Vedjenek frisantiszemint ojságot!

A NAGY BOSZORKÁNYMESTER —

— csodálatos számtételeivel megigézvén a magyart, hypnosisba ejti, a mely állapotában hihetetlen terhek elviselésére képes.

Végzó a Végpörhöz.

Vége Vég ügyének! — Im erről egy ének; —
 Bárha tíz év óta — Szólt már a nóta — Még pedig
 nem gyérül — Végig Náczi ügyérül. — Sok galibát ő
 szült: — Nép miatta bősült, — Bírák hada öszült,
 — S míg mellette csösz ült, — Véget vitte lába — Isten iga-
 zába — Nem a Fortunába, — Hanem a Dunába; —
 Duna partján a kon — Stábler csipte nyakon — S visz-
 szavitte vakon, — Gyalog, nem lovakon. — Hol bere-
 kesztették, — Hol kieresztették; — Százszor elvesztet-
 ték, — Százszor kerestették; — Űgyét növesztették, —
 Nyomát tévesztették; — Hol azt, hol ezt tették, — Hol
 újra kezdték. — Oh hány referáda, — Kölcsönös per-
 sváda, — Mit védelem s vád a — Vég-ügyben ok-áda! —
 Tanuja sok láda... — Ők már végezének; — A vádlott
 egyének — A mennyiben élnek — Hála ég kezének — És
 a Vég eszének, — Szabaddá levének — S fiatalok, s
 vénék — Nagyot lélekzének, — Mint elől ez ének: —
 Vége Vég ügyének!

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— T. Tvszék! Több rendbeli esa-
 lással vádolt védenceim, *Ramudan*
Achmed és *Szelim Musztafa* szalonikii
 polgárok ellen már csak azért is kérem
 az eljárást beszüntetni és védencei-
 met szabadon bocsátani, mert ők ide-
 genek, s mint ilyenek tehetségüköz
 mértén iparkodván hozzá járulni ho-
 nunk idegen-forgalmának emelésé-
 hez — dicséretre méltó tettet követe-
 tek el, midőn európai tanulmány-
 körutjukon hazánkat utba ejtették.

A nagy Széchenyi mondá: »Meg kellene kegyelmeznünk még
 az apagyilkosnak is, oly kevesen vagyunk mi magyarok!« És
 ehhez képest elmondhatjuk ma: »Kitüntetést érdemel nálunk
 minden idegen utas, oly kicsiny az idegen-forgalmunk!« — Te-
 kintettel tehát eme fontos körülményre, ismétlem kérelmemet —
 tek. Tvszék! — védenceimnek szabad lábra bocsáttatása iránt.

Ó Tacitus! . . .

Ó, Tacitus! Ha láttad volna
A nagy teutonok korcs fiát —
Nem vetted volna soha tollra
A romlatlan Germániát.
Beláttad volna nagy komolyan,
Hogy egyik ilyen, másik olyan;
Van hősi és van satnya germán, —
Beszéltél volna ilyenformán:
»Ó Tacitus! Ha láttad volna!«

Magyar kegyből zöld ágra jutni
S megmarni a magyar kezét,
Panasszal a szomszédba futni —
Némely germánnak élvezet.
S felhízva a magyar kenyéren
Némely teutonba nincs szemérem.
Tud hongyülésen köpni markot
S a kamrában behúzni farkot. . .
»Ó Tacitus! Ha láttad volna!«

Előbb titkos, majd nyílt gyulázat,
Mit egy-egy germán szór mi ránk.
E teuton most merő alázat,
Hogy bátor szóra nyíla szánk.
»Ha a világ mind ördög volna« —
Egy Luther térdre nem omolna,
De hát a német nem mind Luther,
Van puha is, akár a butter. . .
»Ó Tacitus! Ha láttad volna!«

Magunk is szántuk, úgy esengett,
Hogy rákiáltánk egy nagyot.
Mint félt szegény! A füle csengett
S a vér ereben megfagyott.
Még sose láttunk ily labanczot, —
Féltvén magyar titkári konczot,
Kegyelmet kére, jót ígére —
S mi nem sujtánk le a fejére. . .
»Ó Tacitus! Ha láttad volna!«

S ti németek! Akik csodáltok
Aczél szívet, vas jellemet:
Mondjátok, mint hatott reátok
E germán és e jelenet?
Még hisztek-e ti néki újra,
Ha rágalmunk' világba fűjja?
Mit megteend magához térve,
Bár mostan reszket még a térde. . .
»Ó Tacitus! Ha láttad volna!«

St. G.

Előbb fennyen kukorékolt —

Majd beadta a deréket.

Uj ellenzéki népdal.

Ez az ország végig sáros —
Tisza itt a főkoresmáros. . .

MIHASZNA ANDRÁS

rővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

— András napján. —

Van itt ész!

Van! Letalább van belülre akkora rakás, mint a Gellér hegye. Mer ha nem vóna oan rémisztő porczijó, rég ellopkodták vóna azok a gyötröhódott poszkiszlizek. Mer oan dolog nem teremőzött még meg, a kit a csuf gznépei el ne származtatnának. Jó is vóna nekik ez az én m. kir. eszöm. Akkor tunnának ám még csak sok hunczutságot kifundányi! Csakhogy nem tudgyák ám clemenyi, mer egy az, hogy oan iszonytató na'ccsomó, más meg az, hogy oan jó helön van, hogy száz lelke lögyék a gyalázatosnak, még se tud rá jakannyi. Meg oztán ha rá tanána is, ott silbakol mellette az eréll és tapéntat. Vigyáznak azok, hogy hiba ne essön. Hej mer tudgyák ám azok a betyároknak a lettyit-vótytát.

De hát hijába mutattam mán ki ezörször, hogy ki vagyok, mi vagyok: az a papirosnyüvő népség minden dögomba belejüti azt a fityegős üvegszömit.

Mos meg mivel akar ránk vakarnyi? Aszongya, hogy mink az uj zsuppházba nyócz hónapig ott felejtöttünk két csavargót. — Mán e'ccsak igaz hazugság, mindenki beláthassa, ha pápaszem helyett egy szem esze van.

Merhogy az uj zsuppház még nyócz hónaptya nincs is meg. — Mégis ha azt hazudták vóna, hogy a régi zsuppházba felejtöttünk ott valakit, mikor kihurczókodtunk, ezt még ikább el löhetne hinnyi.

Azután meg, hogy felejtöttük vóna ott, mikor készakarval tartottuk vissza üket! Mer hova küdtük vóna, mikor az isten adta nyavalásai a'sse tudták me'mmondanyi, születtek-é? Hogy peig valakit kijeresszünk ok nekül, a ki a kezünk közé akadt (mikor annyi akad, a ki sose akad oda) oan törvény nincs a m. kir. rendőrségi sifonérba.

Micsinyáhattunk? Irkátunk országnak-világnak, hogy nincs-e valahun hijja ien meg amoan csavargónak? — de csak nem vádúta el üket senki. — A'ppeig sok idővel jár, még az a sok irás ide-oda poroszkál.

Halom hát hijába prézsmítalom én ezt az ujság-irónak, tökmagval van ennek a feje teli. Nem tudgya szegény fölérnyi észvel. Csak ammondó vagyok: kerüjön écczör a kezembe ilyen mustra irka, maj beletaszintom a zsuppházba. Be én, ha csecsszópó is! Ütet tudom ott felejtöm, oszt ki nem eresztöm, ha két czuczat unokája rimánkodik is érte. Nem én!

De mit dicsekedgyek tovább? Ugy is tudgya a világ, ki vagyok én!

Hej volt ám a héten nem csak ész, eréll és tapéntat, halom még dicsőség, meg sódar, hurka, cigaré, kóbász is! Mer hijába van annyi naplopó, az András naptyát nem tudták elsinkofáznyi. Föl is virnyadt az a rördös időbe, mer még az öreg nap is tudgya, hogy r. m. l.!

Gyütt az ajándék meg a főkő-zöntés a nevem naptyára még onnad is, a hun sose jártam. De letjobban megilletődtem a pesti és uapesti csirkebetyárok ajándékán.

Tudták a gazok, hogy túllük ajándékot nem fogadok el. Hát nem belopták a hunczutok a szobámba, még aludtam? Be azok! Asztán most hum keressem üket, hogy vissza vággyam a fejükhöl?

No ugye, hogy engem még az ellenségöm is szeret?

Még rigmust is töttek melléje a szömérmetlenök. Nem tudom, hunnad lohatták, de nagyon hunczut, betyáros kis vers vót.

El is szavaztam a komerádoknak, hogy aszongya :

*A budapesti mernökök és zsebészek országos szövete-
zete Mihaszna András bátyánknak a dücső neve napjára.*

*A mily igaz, hogy kend a magyar rënd aptya,
Olyan igaz, hogy ma van szent András naptya,
Az is igaz, hogy mink kendet megbecsüljük
És a neve naptját szépen meg is üljük.*

*Rosz ujságirónak hadd folyjon a nyála,
Ha látja, keblünkben mint dagad a hála...
Ezt a dicső napot megtartanyí muszáj,
Hadd szójják az ének, versöt szójjon a száj :*

*Mint kúcs a lakatba, a kit jól megkennek,
Oly simán fordújjon az élete kennek.
Mint a jó betörés kívánja a csendet,
Mindétig ilyen csend környékezzze kendet.*

*Sose háborgassa kutyák ugatása,
Se a nasszájúak fogvicsorgatása.
Sebes gyors hajtásér se kölljön lármáznyi,
Buta czibilségnek törvényt magyaráznyi.*

*Mint a közpénztárnak árva forintjai
Tünjenek el simán éltének naptjai.
A'sse tudgya hogyan, a'sse tudgya mennyi...
A hibát ne kölljön mégse másra kennyi.*

*Mint kend a poszkizlist, kendet a nyavalya
Soha el ne érgye, se más egyéb baja,
Se köhögés, himlő, nátha s egyéb járvány —
A rënd ne maradjon kelmed miatt árván.*

*A mint nem látta még sok hunczut betyárnak :
Sose lássa nyomát semmiféle kárnak !
Halom a vak kódis legyék szerencséje —
Minden minutomba ötöt bekésérje !*

*Ha a poszton szundit, álmodgyon strózsákval,
Mint szerelmes lyányzó püngözsdí rózsákval ;
Ne zavargya kendet az a sok infámis...
Loptak ezelött is, lopnak ezután is.*

*Engödelmet kérünk, ha rá okot adtunk,
Hogy vót néha egy kis lósríttya miattunk...
De hát nem löhet az ember mind e'fforma —
Hiszen, láttya, még az ujjunk se e'fforma.*

*Az isten tartsa meg firiss jó erőbe,
Kedves András bácsit számos esztendőbe :
A mi örömnkre, minnyájunk javára,
Hogy egyikünknek se lögyék soha kára.*

*A m. kir. ész fölvirágozzon,
A világra még több apró kis ész hozzon,
Eréll és tapéntat sokat párosuljon
És csak a na'ffejü komflis ló búsuljon !*

*És ha elhanná kend ezt a földi posztot,
Es megkóstója kend a mennybéli kosztot,
Lögyék kennek ottan tartós maradása :
Fogadgya bé kendet a menny uj zsuppháza.*

*E jó kívánságot a szivünk diktálja
És utána mondja minnyájunknak szája :
A kerek világon kinek nincsen mása,
Soká éljen, éljen az ország Andrása ! !*

No öreg vakom, ehez a rigmushon csinyájjon kend
nótát. Azér hát befele m. m. r. m. l. !

A berlini sógor tulkapásai.

(Lapszemle.)

Csodálatos ! A »Norddeutsche Allg. Zeit.« folyton
a »Pester Lloyd«-dal polemizál. A nemzet közvélemé-
nyét pedig köztudomás szerint a »Nemzet« képviseli.
Ki is lehetne hivatottabb a hazánk és Németország közti
viszony megbirálására mint a »Nemzet« rovója ?

»NEMZET.«

*

Bizsmárkot újra rászedték. A »Nord. Allg. Zeit.«
fizetett csatlótsai, kiknek minden sorából kiragyognak
a francia milliárdokból megtakarított »hüllő-alap« arany
pikkelyei — elhitették vele, hogy a »P. L.« e nemzet
közvéleménye. Mit szól hozzá 47.000 előfizetők ? Né-
meték jobban tennék, ha megtanulva magyarul, megért-
hetnék, voltaképp melyikünk a legilletékesebb a hazai köz-
vélemény szüffrázs üniverszeljét tolmácsolni : mi, vagy a
»Peszter Lloád« ?

»BUDAPESTI HIRLAP.«

*

Góczi Leona urnő, Halmágy-Baromlak. Azt méltó-
ztatik kérdezni, mi az oka, hogy a »Nord. Allg.
Zeit.« lapunkra nem reflektál ? Kérdésére válaszunk, a
német-magyar szövetség érdekében, csak kitérő lehet.
Aunyt azonban már ma elárulhatunk, hogy a feszült
viszony B. . . . ck s lapunk között nem mai keletű.

»PESTI HIRLAP.«

*

Ha jól vagyunk értesülve, Polónyi Géza képviselő
ur figyelmeztette hajdu-nánási választóit, hogy a honi
közvélemény hivatalos orgánuma az »Egyetértés«. És mit
tesz a »Nord. Allg. Zeit.« ? A »P. L.« czimű lapból
meriti elárult hazánk állapotának ismertetését. Ez a
Tisza kormány tapintatos kezére vall ; ezt tünni tovább
nem szabad.

»E—RTS.«

*

Die Bureau's unserer Redaction und Administra-
tion befinden sich von 1. November ab in unserem eigen-
nen Prachtgebäude (Waitzner Boulevard 84.)

»N. P. J.«

„Schwarzgelb.“

Silány, buta kis lapocska,
Olvasgatja pár papocska
S néhány rövid eszű turfi
Sigerl, osztrák mágnás=urfi.

S amire a nagy és népes
Muszkaország abig képes:
Ez a lapocska tenné meg —
Békéligánk' ez enné meg! ?

Poroszokra egyre förmed,
S Burkusország nagyot szörnyed.
Sose hull el Vilmos haja,
Ha nincs neki egyéb baja!

Sanyaró Vendel nyögései.

— A fővárosi tanács meg-sajnálta a verebeket s gondoskodik az élmezésükről. Pedig a szt-írás szerint a jó isten gondoskodik a mezei liliomok fehér kabátjáról s a levegőbeli szárnyasok mindennapi kenyéréről. Mi nem bírjuk a Mindenható ebbeli ígérését — s még hegyébe a brézelmájerek még sztrájkolnak is!

— Kinek van ilyen időben a legjobb mestersége? — A krumpli- és gesztenye-süttőknek; azok ehetnek és melegedhetnek a mesterségük mellett.

— A fehér holló és a fehér peccsenye nálam egyformán ritka madarak.

— Szeretnék valakivel brudersaftot enni.

— Ha fütteni való fám van: fázok; ha nincs: fádom.

— Valami bécsi vállalkozó ajánlatot tett a városnak, hogy a fővárost bécsi vízzel látja el, és literjét 1½ krjával fogja mérni. Drága, ha elgondolom, hogy ez a bécsi víz csak szomjuság csillapítására alkalmas.

— Tisza miniszter ur! Nézzen rám s azután merje kimondani, hogy nincs deficit!

Jóslat.

A végső óra majd ha üt
Bis éltemnek telén,
S korgó gyomorral repülök
Dicsőbb hazába én —

Legelső dolgom az lezen,
Lelkem ha égbe jut:
Keresni nagy kandállal, hogy
Hol is van a Tejut ?

KONVERZIÓ!

Örültsz neki — mert muszaj!
Ez a Tisza Kálmány konverziója.
Muszaj nevetned rajta s ezért örültsz neki.
Ez meg az én konverzióm.

A tóba czurukkolva: róka jaz balháját mind egy szemig az orra hegyire konvertálja, oszt egyszerre a vízbe merejti.

Te meg magyarom a te nömös orrodát, akit esztendőtt át annyi boszuság csavargatott, belejütöd ebbe ja kalendáriomba, és megszabadultál a te roszt kedvedtül.

Egy sanyaró flóresen 365 jó napot szöröztél magadnak.

Az én lajb Rócsildom szerént esik egy napra egy fertály olvasztékos krajczár.

Ilyen fináncz programmal lépjen ki az placzra a kaürrmány, ha tud.

Te pedig, dicső hazámia, ne sokat tátogassad a szád, hanem szaladj a bótba, vátsd magadhol az én tudományomat és mentesd meg véle jaz árva hazát!

Költ Domszögön, ebben az 1888-ki sanyaruságos esztendőben.

Hű czimborád
Domszögi és bugaczi **MOKÁNY BERCI.**

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A kakuk saját tojásait másoktól gyűjti.
— Maga ugy nyög, mint egy tót napszamos.
— Nem olvasok névsort, sietek; — a hiányzók álljanak fel.

(Folytatása a mellékleten.)

A vizkeresők.

Budapestnek sok ezer bajában,
Elfogyott a víz a hordajában.
Nagy a zavar. Négyszázezer gége
Ágog szomjan a kegyelmes égre.

Töprenkedik mind a három Károl:
Honnan igyunk? Tán a patikából?
Bölcsességünk hire oda veszne,
Ha nem akad egy megváltó eszme.

„Négy hü szolgálk, induljatok útnak,
Fenekére néztek minden kútnak,
Meggérdeztek minden buta gémet,
Megtudjátok: mit iszik a német.“

Megy a négy sváb, táská nyomja hátát,
Fölkeresi jó Szent-Márton-Kátát.
(Minek mindjárt idegenbe menni?
Szokott néha itthon is ész lenni.)

Város elé terjesztik a kázust. . . .
„Atyáftak, kérdezzétek másutt!
Magyar ember csak borocskát ízél,
Nálunk csak a tanító él vízzel.“

Frankfurt terén nagy szökőkut díszlik,
Gyöngyzik, habzik, kóstolják — és izlik.
„Ugyan sógor, igazíts már utba,
Honnan csurog anyyi víz a kutba?“

Néz a német, furcsán áll a szája:
Hát ez volna a világ csudája?
„Viziünk bőven, borunk kevés, sajna —
Hisz' a város alatt foly a Majna!“

Odább ballag a négy pesti svába
Drezdán innen meg sem áll a lába;
Látnak sokat, okosat és szépet,
De a négy sváb csak egy dolgon képped:

Víz itt minden; víz a földön, mennyben,
Víz folyik itt minden verses könyvben.
Kérve kérdik: „Honnan e nagy áldás?
Több itt a víz, mint nálunk a mártás!“

„Ei Herr Jeses! Ugyan mit csudálják?
Nem szép, hogy a németet tréfálják!
Hisz' az Elbe csupa víz fenékgig,
Csehországból foly az erre végig.“

* * *
Visszatér a négy sváb négy nagy zsákkal,
Mindegyike tell okossággal.
„Uram Károl, fizesd a költséget,
Megmentettük a várost és téged.“

Jártunk messze, hetedhét országban,
Sehol olyan sok víz, mint hazánkban.
Ha hordódból kifogyott a löre,
Ott a Duna, merithetsz belőle.

Irodalmi szemle.

„Őszi lombsugár.“ Ez a czime annak a gonddal
összeválogatott költeményfüzérnek, melyet *Jércze Varjas*
János fiatal költőnk irt s mely a napokban került a
hazai olvasó közönség kezeihez. *Jércze Varjas Jánost*
voltaképen *Hajdu Nagy Illés* irodalmi csász fedezte föl
a kis-tömörkényi vásárban, s a fölfedező büszkén ver-
heti mellét, mert *Jércze Varjas János* a hatodik költő,
akinek kiváló tehetségeire ő volt első, ki felhívta a ma-
gyar olvasó közönség figyelmét. Az a megkapó hűség,
mellyel a fiatal költő például a csorda hazaterelését leírja,
nem azt a gondolatot kelti-é fel az olvasóban, hogy a
csorda-hazaterelés aktusát ily megkapóan leírni tudó
embernek magának is csordásnak kellett lennie? Hogy
milyen közvetlenséggel, mennyi bájjal írja le a fiatal
költő a családi élet melegét, mutatja e kis vers:

»Sári feleségem
Gyűj közelb a tüzhöz —
Mer' ha náthát kaptál
Fitos orrod tüsszköl.«

A költeményeken meglátszik ugyan *Ábrányi Emil*
iskolájának hatása, de ha a költő kitűzött célja felé
ily rohamosan halad: egy, két, kilencz év multán önálló-
ságra vergődhetik. A füzér ára 14 kr.

„Az elzüllött főrabbi.“ Regény öt kötetben. Irta
Onomatopacsek István. Megjelent *Schnellsieder* Naftáli
városligeti gyors-elárusitonál. *Onomatopacsek* álnév,
mellyel nem először találkozik az olvasó. Egyike ő azok-
nak a keveseknek, kiket, mint az erdő szerény ibolyáját,
csak illata árul el. Legujabb regényében nem személye-
ket rajzol az író, de a beteges kornak mutatja be fázi-
sait. A józanság és nem a hatás keresés uralkodik e
tartalmas művön, melyben, daczára terjedelmének, ösz-
szesen 1 akasztás, 8 gyilkosság, 12 öngyilkosság és
33 betöréses lopás fordul elő. Ha még hozzá tesztem,
hogy e műben a 21 főhősön kívül 214 egyén szerepel,
a szerzőről még ellenségei sem fogják állithatni, hogy erő-
szakosan keresi a hatást, bár az elzüllött rabbi főszemé-
lye, emelkedésétől bukásáig, — ujbudai hatósággyártóbul
ugyanis tókereki rabbivá süllyed, — a legizgalmasabb
jeleneteket szolgáltatja. Az érdekes regényt, mely elé
Dr. *Bunda József* irt előljáró irányszót, a legjobb lelki-
ismerettel ajánlhatjuk olvasóinknak. Ára füzetenként
6 kr. Az előfizetők a teljes regény után megkapják a
»pezsgőgyártás titkait« Litke módszere szerint s Kozar-
ok ur fényképét és saját névalírástát.

„Apró hirdetések“ czim alatt *Gelbduft* Lázár ki-
adta a »Budapesti Hirlap« és a »Neues Pester Journal«
hirdetési rovatában közzétett összes irodalmi termékeit.
A hézagpótló mű nem szorul ajánlásra.

CYCLOPEDIA.

Hajdu = fodrász. — *Folyondár* = csap. — *Kukacz*
= láteső. — *Agyag* = koponya. — *Lakodalom* = bérlház. —
Cinczér = hegedűhangoló. — *Költemény* = csirke.

„Falusi délutánok“. Irta — egy jóra való ifju. Ezért nem írjuk ki a nevét.

*

A »Falusi délutánoknál« csak a nagyvárosi estélyek lehetnek egyhangubbak. Van egy leánya, a ki nem akar hozzá menni egy legényhez — tehát nem megy hozzá. Ez az egész mese. De hát tragédiát is irtak már ilyenből.

*

A szerző, mint halljuk, műépítész. A vigjátéknak még eddig csak gipszmintáját készítette el. Reméljük, hogy marandóbb házat is fog építeni.

*

Értünk már csudákat. A premiéreként lesakterolt darabok egyszerre csak magukhoz tértek s még soká folytatták életüket, az ezt jelentő deszkákon. Megeshetik most is, hogy a »falusi délutánok« kellemes »fővárosi estéket« fognak szerezni nekünk.

*

A Nemzetiben: »Válás után« és »Falusi délutánok«, a Népszínházban »Lakzi után«. Veszedelemesen sok után-zás!

Condottiere. Biz az a jó ember és rossz muzikus tönkre dicserzte barátjait. Szerencsére a részre nem hajló közönség csak azt hiszi el, ami ócsárlást mondanak el egymásról. — F. M. Sikert. Hanem csak az 1890-ki naptárban derülhet és deríthet föl. — I. A. A »Muszáj« naptár, mely illő glanczal állt ki a placzra, a kiadó hiv. megküldi. — B. S. Kitűnő tréfák. A jövő évre maradnak. V. moóri kormányzó ur tán csak kormányos? — Csodálkozó. Hogyan? »A félbeszakított szónok tovább folytatta beszédét«. Hasonlót csak a Münchhausen báró lova cselekedett, midőn ketté vágatva (tehát félbe szakítottva) folytatta a kútnál az ivást. De hát, ugy látszik, ilyen állapotban ontani is lehet a vizet. — K. K. Néhány ismét bevált. Az illeték átvétele végett kérjük látogatását pénteken. — Z. S. A javát kiszedegettük. — Kálamista. A jelzett lapban nem lőttük azt a minden áron való kapczáskodást. Még abban az indítványában is (ha nem gyűlölség diktálta), hogy t. i. foglalják le a zsidók a rájuk aggatott csúf neveket s tegyék történetivé: van, ami elfogadható. A Nagyfejő, Gugás és egyéb régi magyar nevek is így lettek. Hogy az a halasi szerkesztő ur vezérczikke végében a fia születését t. cz. előfizetőinek tudtára adta: az bizonyos familiáris vonás, mely ellen, ha szivesen veszi a közönsége, nekünk sincs kifogásunk. Minden esetre többet ér mint ha, némely vidéki lap példájára, Tiszának, Crispinek s Bismarcknak osztogatna tanácsokat. — O. F. Nagyreszt megjelennek. Folytassa. — R. Felhasználjuk. Az adoma: »Qui a crié? Schneider a crié!« rég megjelent lapunkban. — Fürtge. Jól izeg-mozog. — Több kéziratról a jövő számban.

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.

H I R D E T É S E K.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Fűthető gőzgép-minták . . . . . 2 frttól felfelé.
Fűthető gőzhajók . . . . . frt 3.— 6.— 8.—
Uj önműködő szobal szokókat virágasztalon,
aquariummal . . . . . frt 65.— 95.—
Dörzsvillamgépek . . . . . frt 10.— 12.— 20.—
Mellékkészülékek fentebbiekhez 50 krtól felfelé.
Kitűnő telefon-állomások, párja . . . . . frt 36.—
Laterna magica (bűvös-lámpák)
finom képekkel . . . . . frt 2.50 3.50 6.—
nagyobbak . . . . . 10 frttól 30 frtig.
Fényképeszeti készülékek dilettánsok számára,

melyekkel bárki minden előismeretek nélkül a legcsinosabb képeket készítheti,
frt 36.— 43.— 68.—
Színházi látszóveők, legcsinosabb kiállítás, kitűnő üvegekkel, finom börtokban, frt 6, 10, 15.
Diszesebbek egész 50 forintig.
Aneirod légsúlymérők, falra függeszthetők vagy az íróasztalra állíthatók, minden nagyságban és kiállításban, 5 forinttól kezdve felfelé.
Stereoscopok (Tömmutató készülékek) 12 finom képpel . . . . . frt 5.— 8.— 15.—

Rajzszközök, egyszerűbbek és legfinomabbak, mindig raktáron vannak külön árjegyzék szerint.
Földtekék (Globusok) minden nagyságban, simák vagy domboruak
frt 1.—, 2.—, 3.30, 5.30, 10.—, 20.— stb.
Ásvány-gyűjtemények csinos szekrényben, 7 frttól feljebb.
Minden érdeklődő írjon részletes képes árjegyzékeinkért, melyek bérmentve állnak rendelkezésre. 173

Látszerési raktár:
váci utca 30. sz.

CALDERONI ÉS TÁRSA BUDAPEST

Mű- és tanszer-raktár:
kis hid-utca 8.

Cs. és kir. szabadalmazott udvari hangszer-gyár. A m. kir. operaház és a nemzeti színház szállítója.

SCHUNDA VENCZEL JÓZSEF

Budapestn, IV. magyar-utca 26. sz., saját házában.

Ajánlja mindennemű saját gyárában készült rézfuvóhangszereit, fa-fuvóhangszereit, vonóhangszereit, ütőhangszereit és saját találmányu javított és szabadalmazott

czimbalmait

pedállal és a nélkül, ugyszintén mindennemű valódi olasz és másféle igen tartós hurokat és mindenféle hangszer-alkatrészeket, jótállása mellett azok jóságáért, acsinos és tartós munkáért, valamint különösen a tiszta hangolását.

Árjegyzékét ingyen és bérmentve küldünk.

A magántanulásra alkalmas „Gyakorlati Czimbalom-Iskola“ I. és II. része, utóbbl a magasabb kiképzésre irva. Ugyminat mások által czimbalomra saját kiadásomban megjelent és nálam kapható. 165

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány.
Gawley és Henry-től Párisban.

Utánzóktól mindenki óvatik.

EZEN PAPIROS DR. POHL J. J., DR. LUDWIG E., DR. LIPPMANN E. URÁK,

a bécsi egyetemen vegytan tanárai által a legmögleghebben ajánlottak, még pedig kitűnő volta, a beábrázoltan tökéletes tisztaságánál fogva, s mert ebből az egész körre nézve káron befolyással bírt szemünemű anyaga mince vegyítve.

17, rue Bismarck, PARIS 14.